

**Q. SEPTIMII|| FLORENTIS|| TERTVLLIANI||
CARTHAGINIENSIS|| PRESBYTERI, OPERA|| QVÆ
HACTENVS REPERIRI|| POTVERVNT OMNIA:||**

Tertullianus, Quintus Septimius Florens

Antverpiae, 1584

Ad amicum Philosophum de Nuptiarum angustiis, seu de Virginitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73633)

Q. SEPTIMII FLOREN TIS TERTULLIANI CARTHAGINENSIS

PRESBYTERI, DE BAPTISMO LIBRI MEN-
tio, ex eiusdem tituli libro cap. 15.

Sed circa haereticos sanè quid custodiendum sit, dignè quis retractet. Ad nos enim auditum est. Haeretici autem nullum habent consortium nostra dilectione, quos extraneos utique testatur ipsa ademptio communicationis. Non debeo in illis cognoscere quod mihi præceptum est, quia non idem Deus est nobis et ipsis, nec unus Christus, id est, idem. Ideoque nec baptismus unus, quia non idem. Quem quum ritè non habeant, sine dubio non habent; nec capit numerus quod non haberur ita nec possunt accipere, quia non habent. Sed de isto plenius iam nobis in Græco digestum est.

His verbis etiam materia principia commemoratur libri Graeci de Baptismo. Quapropter verò in dictum librum de Baptismo Adnotat. nostris num. 106. nos hic tractatores polliciti sumus, quia sic Tertulliani sententia de Haereticorum baptismo, certe negare non possumus id ipsum sensisse quod B. Cyprianus; & fortassis propterea suppressione posset quis dicere hunc libellum, quum per Nicenam Concilium retractata est ea Africaniorum querundam Episcoporum sententia, quemadmodum in Vita B. Cypriani, & in Argumento Concilij Carthaginensis de baptizandis haereticis, latius deduximus. Nec verò mirandum, si illud paradoxon amplexus sit Tertullianus, quum eodem tempore celebratum fuisse videatur Concilium illud sub Agrippino Episcopo Carthaginensi, cuius meminist B. Cyprianus Epist. 71. ad Quintum, quod ipsius quoque & coeternos Episcopos Africanos in contemplationem. Hoc enim satius indicare videntur Epist. 70. ad Iauuar. quam dicit sententiam illam tamquam ab Antecessoribus statutam, & apertius Epist. 73. ad Iubaianum, multos dicens annos intercessisse, ex quo sub Agrippino Episcopi plurimi hoc statuerunt. Atque inter tempora quo Tertullianus ante omnem haereticum librum de Baptismo conscripsit, & Africanum primum de haereticorum baptismo, Concilium Episcoporum 72. quod celebatur anno Domini 255. annos intercessisse circiter 50. Latinus in vita Authoris nostra comprobatur. Però ad argumenta pro dicto Paradoxo ab Authori licet allegata, responsum videtur erit in nostris Prolegomenis.

Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTULLIANI CARTHAGINENSIS

PRESBYTERI, OPERVM FRAGMEN-
ta Parænetica.

Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTULLIANI,
AD AMICVM PHILOSOPHVM DE Nuptiarvm
angustiis libri, Notulae, ex B. Hieronymi epist. 28.
ad Eustochium, & lib. 1. aduersus
Iouianum.

Et in principio Libelli præfatus sum, me de angustiis Nuptiarum aut nihil omnino, aut parum dicturum, & nunc eadem admoneo; vt si tibi placet scire, quot molestiss virgo libera, quot vxor ad stricta sit, legas Tertullianum ad Amicum Philosophum scribentem, & de Virginitate alios Libellos, & B. Cypriani volumen egregium; & Papæ Damasi super hac re versu ac prosa composta, & Ambrosij nostri que nuper scripsit ad Sororem, opuscula. Non est huius loci Nuptiarum angustias describere, & quasi in communibus locis Rhetorico exultare sermone, pleniū super hac re contra Heluidium, & in eo libro quem ad Eustochium scripsi, arbitror absolutum. Certè Tertullianus, quum adhuc esset adolescent, iuluit in hac materia, & præceptor meus Gregorius Nazianzenus, virginitatem & Nuptias differens, Græcis verbis explicauit.

Haltemus

Hactenus B. Hieronymus, cuius integras periodos ad duximus in medium, tum ne quid mutuum esset, tum ut intelligat Lector, qui Veterum de Virginitate hodie tanto perre controversa scriperint; quocirca magnopere optarim existare hunc Auctorem libellum, sive propositum, siue patius, quod per verbum, iusti, indicari videtur, carmine. Quo fit magis, ut mihi non probetur cuiusdam viri e videnti censura, qui existimabat hunc codem esse librum, cum illo qui inscribitur infra Tom. 5. Exhortatio ad castitatem. Praterquam enim quod illū adolescens scriptissime dicitur, & hunc ab finem vita scriptum confitet; etiam ex proposito minime tractat de molestis nuptiarum. Neque vero etiam illorum placet sententia, qui duos diversos libros Tertulliani dictis locis videri volunt, quomodo utrumque de scriptis verbis B. Hieron. inscriptum significet.

Q. SEPTIMII FLOREN TIS TERTULLIANI DE FATO LIBRI, MEN TIO ET FRAGMENTVM EX EIVSDEM LIB. de Anima cap. 20. & Fulgentio Placiade de vocibus antiquis.

POTESTATES enim erō præsumt. Secundum nos quidem, Dominus Deus, & Diabolus æmulus; secundum communem aëtem opinionem & prouidentia, & FATUM, & necessitas, & fortuna, & arbitrij libertas. Nam hæc & Philosophi distinguunt, & nos secundum fidem differenda, suo iam nouimus titulo.

Hactenus Auctor, cuius quum nullum exstet opus, vbi de quatuor illis tractor, mihi prorsus videtur adludere ad librum suo titulo DE FATO, ut potè quem ab eo conscriptum pateat ex citatione Fulgenti Placiadi, ramolim excusi cum Hymno Mythologia per verb sequentia. Nam & Tertullianus in lib. quem de Fato scripsit, ita ait: Redde huic fati primum problematis mancipatum, in dict. Problema, lib. de vocibus antiquis. De fato, præterea sub nomine Minutij Felicis olim exiitisse Libel-

lum tradit B. Hieron. Catal. script. Eccles. sive: Contra Mathematicos, qui tamen quum & ipse disserit, si hominem non videntur cum styllo Octanij Dialogus eius conuenire. Forfata in ipse liber est, quem Tertullianus sic adtribuit, ut potè quem non modo disserit, sed eloquentiss. aliquid nuncupat. Alios qui aduersus Fatum scripserunt Autores, supracitatos habes Tom. I. Apolog. cap. 1. num. 17. et lib. de Anima cap. 39. num. 449.

Q. SEPTIMII FLorentis TERTULLIANI CARTHAGINIENSIS PRESBY TER, OPERVM FRAGMENTA EXEGETICA.

Q. SEPTIMII FLorentis TERTULLIANI, DE MUNDIS ET IMMUNDIS ANIMALIBVS Quæstionum citatio, ex B. Hieronymi Epist. 125. ad Damasum.

VÆRIT. Damasus inter ceteras quæstiones Quæst. 3. Si omnia Deus fecit bona Gen. 1. valde, quare Noë DE MUNDIS ET IMMUNDIS ANIMALIBVS præcepit; Gen. 8. quum immundum nihil bonum esse possit. Et in nouo Testamēto post visionem Att. 10. quæ Petro fuerat offensa dicenti: Absit Domine à me, quoniam commune & immundum numquam introiuit in os meum; vox de cœlo respondit: Quod Deus mundauit, tu ne commune dixeris. Respondere B. Hieron. se scribit, duabus tantum quæstiuncu-

AAA